

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 1 juli.

1912

Bruksregler

24 juni.

for Husdals statsalmenning i Børsen,

approbert av Landbruksdepartementet 24 juni 1912.

§ 1. Enhver gaardbruker, der ønsker aavirke i almenningen, har inden 30 april at avgi til almenningsstyret opgave over det kvantum trævirke, som han det aar ønsker at hugge.

§ 2. Skogforvalteren meddeler almenningsstyret opgave over den mængde tømmer og ved, som almenningen antages aar om andet at kunne avgi, hvorefter styret hvert aar i mai fordeler dette trævirke mellem de bruksberettigede, som vedkommende aar har søkt om utvisning, og meddeler skogforvalteren en fortegnelse over disse tillikemed opgave over det trævirke, som er tildelt hver enkelt.

§ 3. Til utvisning i skogen har enhver, hvis andragende er indvilget, efter forut git underretning at avgi møte enten selv eller ved fuldmægtig. I tilfælde av uteblivelse meddeles vedkommende ingen utvisning.

Utvisningen gjælder kun for de to nærmeste aar, efterat den er meddelt.

§ 4. Hugst og tilvirkning av tømmer skal foregaa i november maaned og av ved samt andre materialer fra 15 juni til utgangen av juli samt fra 1 oktober til 15 november.

Tømmeret skal bakes eller slindes, og dette saavel som de andre tilvirkede materialer lægges i let overskuelige koster eller lunner, som tydelig merkes med aavirkerens navn eller merke.

§ 5. Det aavirkede maa ikke bortføres fra aastedet, førend det er besigtiget av opsynet, og pligter derfor enhver aavirker senest inden hugstterminens utløp at paavise for opsynet det av ham aavirkede.

Det aavirkede skal senest anden vinter efter utvisningen være bortført fra almenningen, og har det ligget 2 aar i skogen,

24 juni. kan skogforvalteren enten utvise det til andre eller sælge det uten erstatning til aavirkeren.

§ 6. Ved hugsten iagttages:

1. At det utviste utnyttes forsvarlig.
2. At trærne fældes i rothalsen og ingen stubbe sættes høiere end 10 cm. over høieste jordkant.
3. At løvtrær avhugges like ved jorden og med en skraa og glat hugstflate.
4. At al ungsog og ikke utviste trær skaanes for enhver unødigg beskadigelse.
5. At avfald ved hugsten ikke henlægges saaledes, at det sperrer bækker, vandsig eller veier.

§ 7. Barkløpning, neverflækning og risbrud er forbudt undtagen paa trær, som er utvist til hugst.

§ 8. Overtrædelse av disse bruksregler er belagt med straf.

28 juni.

Nr. 1.

Lov

indeholdende forandringer i lov om abnorme barns undervisning av 8 juni 1881 med tillægslov av 2 mai 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1912 saalydende:

Efternævnte paragraffer i lov om abnorme barns undervisning av 8 juni 1881 (jfr. tillægslov av 2 mai 1896) skal lyde som følger:

§ 3. Berettiget til optagelse i og ophold ved de i de foregaaende paragraffer omhandlede skoler er:

- døvstumme barn mellem det fyldte 7de og det fyldte 17de aar,
- blinde barn mellem det fyldte 8de og det fyldte 21de aar,
- aandssvake barn mellem det fyldte 8de og det fyldte 21de aar,
- døvstumme og aandssvake barn i indtil 8 skoleaar, blinde barn i indtil 11 skoleaar,
- medmindre de enten

- a. lider av nogen legemlig svakhet, som ifølge lægeattest gjør det unyttig eller utilraadelig at sende dem i skole, eller
- b. har naadd skolens maal.

Barn, som ikke inden de foranførte aldersgrænser har tilbragt det nævnte antal aar i skolen, er, naar forældrene ønsker

det, og Kirke- og Undervisningsdepartementet, efter at ha ind- 28 juni.
hentet erklæring fra direktøren for abnormskolevæsenet, finder Nr. 1.
det hensigtsmæssig, berettiget til fortsat ophold ved skolen i 2 aar.

§ 6. Det paaligger ethvert skolestyre aarlig efter et av Kongen anordnet skema at avgi indberetning om ethvert inden kommunen værende abnormt barn, som befinder sig inden de i § 3 fastsatte aldersgrænser. Indberetningen skal, første gang et barn anmeldes, og saafremt det forlanges av direktøren for abnormskolevæsenet, ogsaa senere være ledsaget av erklæring fra vedkommende embedslæge eller anden autorisert læge. Indberetningen indsendes gennem folkeskolens overtilsyn til direktøren for abnormskolevæsenet. Denne bestemmer, hvilke av de efter § 3 skoleberettigede, men ikke forsvarlig underviste barn, der hvert aar blir at henvise til en abnormskole og til hvilken. Bestemmelsen meddeles gennem folkeskolens overtilsyn distriktets skolestyrer, som derefter har at besørge indkaldelse til skole i overensstemmelse med direktørens avgjørelse.

Enhver bestyrer av en abnormskole har inden et halvt aar efter et barns henvisning til skolen og senere mindst én gang aarlig efter samraad med sit lærerpersonale at indsende til direktøren for abnormskolevæsenet en av speciallægens uttalelse ledsaget erklæring om, hvorvidt barnets ophold ved skolen ansees at være fornødent eller til væsentlig gagn. Direktøren bestemmer derefter, enten efter personlig undersøkelse av barnet eller uten saadan, hvorvidt noget barn bør hjemsendes eller overflyttes til en anden for dets abnormitet mere passende skole.

Direktørens avgjørelser med hensyn til abnorme barns henvisning til abnormskole, overflytning til anden abnormskole eller hjemsendelse fra skole kan av vedkommende barns forældre eller foresatte begjæres forelagt for Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Direktøren avgir indberetning til nævnte departement om de av ham trufne avgjørelser.

Forsorgere, som, uagtet skedd indkaldelse, tilbakeholder barn fra skolerne, straffes med bøter. Vedtages bøterne, kan de inddrives ved utpantning; i motsat fald paatales saken som politisak.

§ 7. Utgiftene ved de i henhold til foregaaende paragraf til abnorme skoler henviste, uformuende barns reise fra og til skolerne og underholdning ved samme, beklædning derunder indbefattet, utredes av vedkommende kjøpstads-, ladesteds- eller amtskommune, dog saaledes, at amtsformandskapet kan bestemme, at indtil $\frac{1}{3}$ av beløpet skal refunderes av vedkommende herredskasse. Disse utgifter er ikke at anse som fattig-

28 juni. understøttelse. Dog blir utgiftene at regne som fattigunder-
Nr. 1. støttelse, overensstemmende med de for fattigvæsenet gjældende
bestemmelser, saafremt vedkommende abnorme barn ikke har
norsk statsborgerret eller norsk indfødsret.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 28 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

28 juni.
Nr. 2.

Lov

indeholdende forandringer i skattelov for landet
av 18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni
1912 saalydende:

I.

Følgende paragraffer i skatteloven for landet av 18 august
1911 skal herefter lyde saaledes:

§ 25. Er skattepligten uavhengig av bostedet, sker skat-
lægningen i overensstemmelse med reglerne i §§ 18—20 og
23, hvad enten den paagjældende næringsdrift foregaar i et
længere eller kortere tidsrum, og uten hensyn til, om den ved
utgangen av indtægtsaaret (jfr. § 41) er ophørt. Har eien-
dommen eller bedriften skiftet indehaver i indtægtsaaret, be-
skattes hver av indehaverne for den indtægt, han i sin besid-
delsestid har oppebaaret; jfr. dog § 21 første led.

Skattepligtige selskaper, boer og andre indretninger kan
ilignes indtægtsskat, selv om selskapet er opløst eller boet
sluttet og midlerne utdelt til parthaverne før utgangen av ind-
tægtsaaret.

§ 36. Formuen ansættes til det beløp, som den 1 januar
i det aar ligningen foretages efter gjængse priser utgjør den
virkelige værdi av den skattepligtiges rørlige og urørlige eien-
dom samt utestaaende fordringer efter fradrag av paahvilende
gjæld.

Hvis den skattepligtige driver næring, hvorfor bokførsel
ved lov er foreskrevet, og for ligningsnævnden godtgjør, at

han maa benytte et andet regnskapsaar end kalenderaaret, blir 28 juni. formuen at ansætte til det beløb, som den utgjør ved utgangen Nr. 2. av det sidste regnskapsaar, der er forløpet før 1 januar i det aar ligningen foretages.

Naar nogen er skattepliktig i flere distrikter, blir gjældsfradraget at fordele forholdsmæssig mellem distrikterne efter værdien av den i disse skattepliktige bruttoformue.

Naar jordbruks- eller skogeiendom tilhører aktieselskap, utenfor distriktet hjemmehørende person eller bo eller ansvarlig selskap med parthaver, der er hjemmehørende utenfor distriktet, kan gjæld for kommuneskattens vedkommende fordres fradrag med høist et beløb motsvarende en fjerdedel av eiendomsværdien.

Naar kommuner, kirker og milde stiftelser blir at iligne skat, kan de som gjæld kræve fradrag et beløb motsvarende halvdelen av den i distriktet skattepliktige bruttoformue (jfr. dog § 26, 2det led).

Utenlandske skattepliktige kan kræve fradrag gjæld, der er stiftet til fremme av den beskatning undergivne virksomhet, dog, forsaavidt nærværende paragrafs 4de led kommer til anvendelse, med den der opstillede begrænsning og ellers ikke med et større beløb end halvdelen av vedkommendes i distriktet skattepliktige bruttoformue.

§ 53. Naar indtægt av næringsdrift efter nærværende lovs forskrifter blir at ansætte til et gjennemsnittsbeløb for flere aar, kommer underskud, som næringen i noget aar maatte ha medført, til fradrag i de øvrige aars overskud. Har næringen gjennemsnittlig for alle aar git underskud, blir intet utbytte av samme at opføre. Gjennemsnittsutbyttet av næring, der indgaar under §§ 46 og 49, beregnes uten hensyntagen til renter av pantegjæld eller av anden laant kapital, hvorimot disse særskilt kommer til fradrag med det beløb, de har utgjort det sidste aar.

Ophører eller paabegyndes en næring i kalenderaarets (regnskapsaarets) løp, holdes indtægten i dette aar utenfor gjennemsnittsberegningen. Hvis en næring i aarets løp gaar over til en ny indehaver, gjælder det samme saavel for den tidligere som for den nye indehavers indtægt. I de tilfælde, der omhandles i § 21 første led, fremgaaes, som om der ingen forandring hadde fundet sted med hensyn til virksomhetens indehaver.

§ 82. Ligningsnævnden sammentræder i almindelighet i januar maaned. Det første møte sammenkaldes av herredsstyrets ordfører. De senere møter berammes av ligningsnævdens formand.

Hvor ligningsraad er opprettet, paabegynder dette prøvelsen av selvangivelserne, saasnart disse indkommer.

28 juni. Er der i skattedistriktet nogen fast eiendom eller anlæg,
 Nr. 2. eller drives der i distriktet nogen næring eller virksomhet, hvorav den skattepligtige blir at iligne statsskat i andet distrikt, foretages ansættelsen snarest mulig av den paagjældende brutto- og netto-formue samt indtægt eller i tilfælde underskud (jfr. § 45 første led). Opgave over de foretagne ansættelser blir, saa snart ske kan, at tilstille ligningsnævnden i det distrikt, hvor vedkommende skat skrives, til avbenyttelse ved utregningen av hans statsskat.

§ 96. Ligningsnævnden, ligningsraadet, overligningsnævnden og særskilt klagenævd har at tilstille amtsskattetrykrets formand de av dem med endelig virkning avgjorte klager samt avskrift av forhandlingsprotokollen, forsaavidt klagebehandlingen angaar. Likeledes har de, naar de forandrer værdsættelsen av nogen i § 82 sidste led omhandlet eiendom eller indtægt, straks derom at underrette ligningsnævnden i det distrikt, hvor vedkommende ilignes statsskat.

Ligningsnævnden besørger de nye utregninger av skat, som dens egne, ligningsraadets eller de overordnede instansers kjendelser maatte foranledige, og anvender herved den ved hovedligningen benyttede procentberegning. Likeledes avgir ligningsnævnden de fornødne meddelelser til oppebørselsbetjentene.

Finder herredsstyret, at de paaregnede midler til bestrikkelse av herredets utgifter vil bli væsentlig formindsket ved de nedsættelser, som skal foregaa ifølge de under klagebehandlingen avsatte kjendelser eller av domstolene truffne avgjørelser, kan det bestemme, at omberegning av skatten efter ny skatteprocent skal ske for samtlige skattepligtiges vedkommende.

§ 141. For 1ste halvjaar 1913 utlignes skatten paa grundlag av ligningsansættelserne for 1912, saaledes som disse er berigtiget under klagebehandlingen. Med hensyn til skattepligten og skattestedet for det nævnte halvjaar gjælder de samme regler som for aaret 1912.

Formuesskatten paa hvert kr. 1000,00 maa ikke utgjøre over eller under halvdelen av de i § 31 i lov om landkommunernes skattevæsen av 15 april 1882 med tillægslove fastsatte beløp, undtagen forsaavidt avvikelse kan ske i overensstemmelse med reglerne i nævnte paragraf.

Eiendomsskatten til herredet maa ikke sættes høiere eller lavere end en halv krone for hver skyldmark over eller under gjennomsnittsbeløpet av eiendomsskatter til herredet i de sidste 10 halvjaar, medmindre det sker med bifald av amtsutvalget efter forannævnte lovs § 13 sidste punktum.

I distrikt, hvor ligningsarbeidet i henhold til § 87 er avsluttet henlagt til en senere aarstid end den sedvanlige, kan

herredsstyret beslutte at utligne et større beløp end paakrævet 28 juni.
til dækkelse av halvaarets utgifter, dog ikke mere end utlig- Nr. 2.
ningen vilde utgjort for et helt aar. I saa fald forhoies de i
andet og tredje led fastsatte brøker i samme forhold.

Herredsskattene for halvaaret 1 januar—30 juni 1913
kan ikke for nogen del kræves betalt for 1 mars 1913.

Ved anvendelsen av forskriftene i § 73 tages
ikke hensyn til skatteligningen for det heromhand-
lede halvaar.

II.

Denne lov træder i kraft 1 januar 1913, § 141 dog
straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 28 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

Lov

28 juni.
Nr. 3.

indeholdende forandringer i skattelov for byene av
18 august 1911.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni
1912 saalydende:

I.

Følgende paragraffer i skatteloven for byene av 18 august
1911 skal herefter lyde saaledes:

§ 5. Ved takseringen ansættes eiendommens takstverdi
til det beløp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvende-
lighet og beliggenhet antages at kunne avhændes for under
sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg.

Ved værdsættelse av fabrikker og andre in-
dustrielle anlæg medtages maskiner og andet, som hører
anlægget til og er nødvendige for anlæggets eiemed. Dog med-
tages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør, eller hvad dermed kan

28 juni. sættes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av an-Nr. 3. lægget.

§ 88. Ligningsnævnden, ligningsraadet, overligningsnævnden og særskilt klagenævd har at tilstille amtsskattestyrets formand de av dem med endelig virkning avgjorte klager samt avskrift av forhandlingsprotokollen, forsaavidt klagebehandlingen angaar. Likeledes har de, naar de forandrer værdsættelsen av nogen i § 75 sidste led omhandlet eiendom eller indtægt, straks derom at underrette ligningsnævnden i det distrikt, hvor vedkommende ilignes statsskat.

Ligningsnævnden besørger de nye utregninger av skat, som dens egne, ligningsraadets eller de overordnede instansers kjendelser maatte foranledige, og anvender herved den ved hovedligningen benyttede procentberegning. Likeledes avgir ligningsnævnden de fornødne meddelelser til oppebørselsbetjentene.

Finder bystyret, at de paaregnede midler til bestridelse av bykommunens utgifter vil bli væsentlig formindsket ved de nedsettelsler, som skal foregaa ifølge de under klagebehandlingen avsagte kjendelser eller av domstolene truffne avgjørelser, kan det bestemme, at omberegning av skatten efter ny skatteprocent skal ske for samtlige skattepligtiges vedkommende.

§ 91. Skattepliktig, der paastaar for nogen del av sin formue eller indtægt samtidig at være ilignet kommuneskat i flere skattedistrikter, kan efter forgjæves klage til nogen overligningsnævd eller særskilt klagenævd forlange amtsskattestyrets avgjørelse av, hvorledes hans samlede formue og indtægt rettelig blir at ansætte og fordele til beskatning mellem vedkommende skattedistrikter. Forlangendet maa være indkommet til amtsskattestyret inden 4 uker fra den dag, da avslutningen av overligningsnævdens klagebehandling blev kundgjort eller underretning om særskilt klagenævnds avgjørelse mottat. Ligger distrikterne inden forskjellige amter, blir spørsmålet at forelægge Riksskattestyret.

Industrielle og handelsvirksomheter, hvis formue og indtægt beskattes i forskjellige distrikter, kan begjære sin selvangivelse med forslag til fordeling av beskatningen mellem de forskjellige distrikter (jfr. § 52) forelagt amtsskattestyret, hvis ligningsnævnden (ligningsraadet) ved sin ansættelse av den skattepligtiges formue eller indtægt gaar ut fra en anden fordeling end av den skattepligtige opgit. Er de forskjellige anlæg beliggende inden forskjellige amter, ligger avgjørelsen hos Riksskattestyret.

Samme adgang har ligningsnævnden i hvert distrikt, hvor anlæg tilhørende virksomheten er beskattet.

Indtægt, der vindes ved hugst av tømmer i egen skog,

kan ikke medtages ved den fordeling, som foretages av ved- 28 juni. kommende ligningsinstans efter nærværende paragrafs 2det led, Nr. 3. jfr. § 13 næstsidste led.

§ 131. Formandskapet skal inden 15 april hvert aar ha istandbragt forslag til indtægts- og udgiftsbudget for det kommende aar paa grundlag av utkast, som magistraten utarbeider og avgir til formandskapet senest 15 mars.

I utkastet medtages tillike mulig underskud fra det sidst avlagte aarsregnskap. Utkastet bør saavidt mulig ogsaa omfatte de utgifter, som foreslaaes utredet av laante midler. Saa-danne midler blir ikke at opføre til dækkelse av budgetaarets almindelige løpende utgifter.

De særskilte styrever for kommunale indretninger, saasom skolestyre og fattigstyre, skal avgi sine overslag over næste aars behov til magistraten inden den tid, som formandskapet bestemmer.

Formandskapets budgetforslag skal efter ordførerens forut-gaaende bekjendtgjørelse utlægges til almindelig eftersyn i mindst 8 dage, før det behandles av bystyret.

Bystyret bør i almindelighet inden 15 mai ha avgit beslutning om bevilgninger til kommunens behov og om paalæg av byskat for næste budgetaar.

§ 132. For 1ste halvaar 1913 utlignes skatten paa grundlag av ligningsansættelserne for 1912, saaledes som disse er berigtiget under klagebehandlingen. Med hensyn til skattepligten og skattestedet for det nævnte halvaar gjælder de samme regler som for aaret 1912.

Formuesskatten paa hvert kr. 1 000,00 maa ikke utgjøre over eller under halvdelen av de i § 23 i lov om bykommunernes skattevæsen av 15 april 1882 med tillægslove fastsatte beløp, undtagen forsaavidt avvikelse kan ske i overensstemmelse med reglerne i nævnte paragraf.

Eiendomsskatten til bykommunen maa ikke settes høiere eller lavere end en halv krone for hvert 1 000 kroners takstsum over eller under gjennemsnittsbeløpet av kommunale eiendomsskatter i de sidste 10 halvaar, medmindre det sker med kongelig approbation efter foran nævnte lovs § 5.

Byskattene for halvaaret 1 januar—30 juni 1913 kan ikke for nogen del kræves betalt før 1 mars 1913.

Ved anvendelsen av forskriftene i § 66 tages ikke hensyn til skatteligningen for det heromhandlede halvaar.

28 juni.
Nr. 3.

II.

Denne lov træder i kraft fra 1 januar 1913, § 132 dog straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 28 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

28 juni.
Nr. 4.

Lov

om tilvirkning og beskatning av øl.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni 1912 saalydende:

Kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Ved øl forstaaes i denne lov enhver ved gjæring eller paa anden lignende maate fremstillet alkoholholdig udestilert drik, som ikke indgaar under begrepene vin, frugtvin eller mjød.

§ 2. Forsaavidt der er lagt avgift paa tilvirkning av øl, maa med den i § 3 nævnte undtagelse øltilvirkning kun foregaa ved bryggeri under saadan offentlig kontrol, som ved nærværende lov og i henhold til denne givne forskrifter er fastsat, samt mot den til enhver tid bestemte beskatning. Til et bryggeri henregnes efter denne lov ogsaa de til samme hørende tappe-, kjelder- og lagerrum, selv om de er beliggende utenfor hovedanlægget.

Ved tilvirkning av øl til salg maa ikke anvendes andre stoffe end vand, malt, humle og gjær, medmindre Finansdepartementet dertil meddeler speciel tilladelse.

§ 3. Ølbrygning, som sker i tilvirkerens hjem og med hans egne apparater samt til bruk enten i hans egen husholdning eller for arbeidere ved hans gaardsbruk, undtages fra beskatning og fra de med hensyn til beskatning i denne lov givne

forskrifter. Til ubeskattet hjemmebrygning maa tilvirkeren ikke anvende malt, maltekstrakt eller vorter, som er blit ham overdrat av nogen anden, eller som er tilvirket i anlæg, hvis tilvirkning er bestemt til salg eller til derav at tilberede varer til salg. 28 juni. Nr. 4.

Enhver, som driver salg eller utskjænkning av øl, er uberettiget til at foreta ubeskattet husbrygning.

§ 4. Det er kontrolvæsenets tjenestemænd forbudt at ha befatning med eller være interessert i tilvirkning av øl til salg. Heller ikke maa de ved omsætning av øl eller av stoffe, som anvendes i bryggerier eller med bryggerier forenede bedrifter, træde i forretningsforbindelse med dem, som driver tilvirkning av øl.

Kapitel 2.

Om bryggeriers indretning og drift samt kontrollen med samme.

§ 5. Ved bryggeri, som er anlagt før denne lovs ikrafttræden, maa utenfor hovedanlægget ikke oprettes nye eller utvides tidligere benyttede lokaler, bestemt til tilvirkning av øl eller til tapnings- og lagerrum for øl, som er kontrolvæsenets tilsyn undergit.

Ved bryggeri, som blir opført efter denne lovs ikrafttræden, maa alle saadanne lokaler utgjøre et samlet anlæg.

Fra disse bestemmelser kan fritagelse for det enkelte tilfælde meddeles av Finansdepartementet.

§ 6. Senest en maaned, inden denne lov forøvrig træder i kraft, skal enhver, som da er i besiddelse av bryggeri, gjøre anmeldelse derom til kontrolvæsenet, ledsaget av grundrids over anlægget.

Senere blir saadan anmeldelse, ledsaget av grundrids, at avgi for ethvert nyt bryggeri eller ældre bryggeri, som har været gjenstand for forandring, eller været nedlagt, saasnart anlægget er færdig til at kunne tages i bruk.

Tages et som færdig anmeldt bryggeri ikke straks i bruk, eller paabegyndes eller fortsættes ved ældre bryggeri ikke tilvirkning av øl ved denne lovs ikrafttræden, foranstaltes bryggeriet av kontrolvæsenet straks lukket.

§ 7. Naar ved et bryggeri tilvirkning av øl skal paabegyndes, gjøres anmeldelse derom til kontrolvæsenet. Paabegyndelse av driften kan først kræves 14 dage efter, at anmeldelsen er indløpet til distriktets overordnede kontrolmyndighet, medmindre anmeldelsen er gjort i forbindelse med forutgaende lukningsbegjæring. Henstaar bryggeriet lukket, naar driften skal paabegyndes, blir aapningsforretning at foreta.

Naar driften i et bryggeri skal ophøre, blir det at lukke.

28 juni. Lukningsforretning begjæres i betimelig tid hos den fungerende Nr. 4. kontrolør.

§ 8. De i foregaaende paragraf omhandlede aapnings- og lukningsforretninger foretages i almindelighet av vedkommende kontrolør efter nærmere bestemmelse av distriktets overordnede kontrolmyndighet. De skal overværes av bryggeriets bestyrer eller en av denne befuldmægtiget og kan forlanges foretat i tiden mellem kl. 9 fm. og kl. 6 eftm.

Lukning av bryggeri foregaar derved, at alle til opvarmning av bryggepanderne benyttede ildsteder og dampledninger avspærres ved laas eller forsegling (plombering), aapning av bryggeri, som har været lukket, derved, at laaser eller forsegling fjernes.

Om foretat aapning eller lukning meddeles underretning til stedets politimyndighet.

§ 9. Forinden bryggeri tillates sat i drift, skal det besigtiges av vedkommende tjenestemand. Finder denne ikke, at alt i bryggeriet er i behørig orden til kontrollens førelse, og paaklagede mangler ikke paa stedet rettes, blir igangsættelse av driften at negte og underretning herom straks at meddele distriktets overordnede kontrolmyndighet.

§ 10. Et bryggeri, som henstaar lukket, kan av driftsherre eller bestyrer forlanges aapnet til eftersyn, forandring eller utbedring. Begjæringen om aapningsforretning ledsages i saadant fald av forklaring om det arbeide, som ønskes utført, samt om den tid, som til dette antages at ville medgaa.

§ 11. Over de ved bryggerierne forefaldende kontrolforretninger føres protokoller, som indrettes og autoriseres efter Finansdepartementets anordning. Naar der i disse anføres noget, som kan ha indflydelse paa brukerens rettigheter, pligter eller byrder, skal saadan anførsel straks forelægges ham eller hans fuldmægtig til erklæring.

§ 12. Ethvert bryggeri skal være under kontrolvæsenets tilsyn fra driftens begyndelse, indtil den avsluttes og alt øl er fraført bryggeriet.

Kontrolvæsenet og politiets tjenestemænd skal paa enhver tid av døgnet kunne fordre adgang til ethvert bryggeri og kan anstille undersøkelser i samtlige lokaler, hvor der foregaar tilvirkning av malt eller øl, eller hvor der forefindes beholdere, redskaper eller indretninger for saadan tilvirkning eller opbevares øl eller stoffe for tilvirkning av øl. Bedriftens personale er forpligtet til at forevise de nævnte lokaler, beholdere, redskaper og indretninger samt gi alle oplysninger, som forlanges, og yde eller la yde hjælp, som er fornøden for undersøkelsens fremme. Personalet er likeledes forpligtet til at la de omhandlede tjenestemænd i kontroløiemed faa prøver av forefundne materialer og produkter.

§ 13. Enhver bestyrer av bryggeri er forpligtet til i eller 28 juni.
ved dette at stille til kontrolvæsenets raadighet et eget med Nr. 4.
seng og fornødent bohavet forsynt værelse og at besørge dettes
renhold, opvarmning og belysning.

§ 14. Den i § 7 omhandlede anmeldelse skal indeholde
oplysning om:

1. hvem der er bryggeriets driftsherre og bestyrer;
2. hvilke sorter øl eller andre produkter der skal tilvirkes,
disses omtrentlige stamvorter- og alkoholgehalt, samt hvilke
mængder av samme, der antages at ville bli tilvirket pr.
maaned;
3. hvem der skal føre de i § 17 omhandlede bøger;
4. hvem der er antat til overensstemmende med forskriften i
§ 19 at føre kontrol med øl m. v., som bortbringes fra
bryggeriet.

Forandringer heri maa anmeldes 8 dage forut.

§ 15. De nærmere bestemmelser, som maatte ansees for-
nødne med hensyn til bryggeriers indretning og drift, gives av
Kongen.

Finansdepartementet utfærdiger de nærmere forskrifter, som
fornødiges angaaende kontrollen med bryggerier.

Kapitel 3.

Om beskatning av øl.

§ 16. Øllet deles med hensyn til beskatningen i 3 klasser:

Kl. 1. Øl, indeholdende over 2,25 vegtprocent alkohol.

Kl. 2. Øl, indeholdende over 2,25 indtil 3,75 vegtprocent
alkohol.

Kl. 3. Øl, indeholdende over 3,75 indtil 5,5 vegtprocent
alkohol.

Utlevering av øl, som indeholder over 5,5 vegtprocent
alkohol, er forbudt.

§ 17. Ved hvert bryggeri blir der efter Finansdeparte-
mentets nærmere anordning av bryggeriets bestyrer eller nogen
av denne dertil specielt befuldmægtiget at føre følgende auto-
riserte bøger:

1. Driftsbok, hvori efterhvert skal indføres:

a. de forskjellige bryg i kronologisk orden med angivelse
av de dertil anvendte materialers art og mængde samt
den ølsort eller art av andet produkt, hvortil brygget
er bestemt;

b. vorterens mængde og ekstraktindhold efter avkjølingen,
særskilt for vorter bestemt til øltilvirkning og for vort-
ter med anden bestemmelse, med vedføiet angivelse av
de kar, hvortil vorteren er ført;

28 juni.

Nr. 4.

- c. øllets slangning til lagerrummene med angivelse av tiden for slangningen, øllets ekstraktgehalt og de rum og fat, til hvilke der er slanget;
- d. mængden av færdig tilvirket øl av forskjellige klasser og mængden av andre tilvirkede produkter.

2. Tappningsbok, hvori daglig skal indføres — med særskilt angivelse for hver enkelt sort — de tappede ølsorters eller andre produkters mængde, stamvørtergehalt og ekstraktindhold, samt fra hvilke kjelderrum og lagerfat der er tappet.

3. Salgsbok, hvori daglig skal indføres, hvor meget der av de forskjellige klasser øl og av andre ved brygningen tilvirkede produkter er utlevert fra bryggeriet, hvor meget er utlevert inden dette til bruk for dets funktionærer og arbeidere, og hvor meget er tilintetgjort inden bryggeriet.

De omhandlede bøker oppgjøres ved hver maanedes utgang og underskrives av den eller dem, som har ført samme. De daglige anførsler i bøkene skal være indført senest kl. 12 middag den paafølgende søgnedag.

§ 18. I de i foregaaende paragraf nævnte bøker skal anføres al tilvirkning av øl og andre bryggeriprodukter og alt, hvad der av øl og andre bryggeriprodukter utleveres eller paa anden maate disponeres, eller som inden bryggeriet tilintetgjøres, med undtagelse av almindelige prøver. Forsaavidt nogen del av et brygg gives anden anvendelse end til øltilvirkning, blir anmerkning herom at tilføre driftsboken.

Øl, som inden utleveringen fraskilles helt eller delvis den i samme indeholdte alkohol, blir i salgsboken at henføre under den skatteklasse, hvortil det efter fraskillelsen hører.

§ 19. Alt fra bryggeriet utlevert øl og alle andre ved brygningen tilvirkede produkter, som bortbringes fra bryggeriet, skal forevises for en dertil antat funktionær, som skal være forskjellig fra den eller dem, der fører de i § 17 omhandlede bøker. Til denne funktionær avleverer vedkommende transportfører en opgave over det medbragte, hvilken opgave efter at være forsynt med nævnte funktionærs navn vedlægges salgsboken. Salgsboken skal likeledes vedlægges en erklæring fra den, som forestaar utlevering av øl og andre brygningsprodukter inden bryggeriet til bruk for dets funktionærer og arbeidere, angaaende det utlevertes art og mængde.

§ 20. Den av øl pligtige avgift blir at svare, naar øllet utleveres, og efter de da gjældende avgiftssatser. Avgiften beregnes efter den i salgsboken anførte mængde av saavel utlevert som tilintetgjort øl.

Der tilstaaes dog fradrag i avgiften for øl, som inden bryggeriet er tilintetgjort eller denaturert, eller som fra brygge-

riet er utført til utlandet eller overført til transitoplag, frilager eller frihavn for senere utførsel, forsaavidt det efter nærmere av Finansdepartementet fastsatte regler godtgjøres, at der er forholdt med øllet paa omhandlede maate. 28 juni. Nr. 4.

Likeledes tilstaaes fradrag i avgiften for utlevert øl, som er tilbakeført til bryggeriet for at undergives ny behandling, naar øllet overensstemmende med de av Finansdepartementet foreskrevne regler, efter at dets mængde og skattekasse er bestemt, under kontrolvæsenets opsyn indtages paa lageret og under behørig forklaring anføres i driftsboken.

Finansdepartementet kan ogsaa tilstaa fradrag i avgiften for øl, som godtgjøres at være tidligere beskattet, og som er overført fra et bryggeri til et andet for der at tappes og videreforsælges.

§ 21. Avgiften indbetales upaakrævet til stedets eller distriktets oppebørselsbetjent for hver maaned inden den 15 i den paafølgende maaned efter angivelser, utfærdiget av bryggeriets bestyrer eller under dennes ansvar av føreren av salgsboken.

I angivelserne, som forsynes med vedkommendes underskrift, anføres efter salgsboken de samlede mængder øl av de forskjellige klasser, hvorfor avgift pligtes, med fradrag av de mængder øl, hvorfor avgiftsfradrag tilkommer bryggeriet. Angivelserne utfærdiges i 3 eksemplarer, hvorav den ene beholdes av oppebørselsbetjenten for at vedlægges hans regnskap, mens de to andre med paaført kvittering for den betalte avgift tilbakeleveres bryggeriet. Av de kvitterte angivelser beholder bryggeriet den ene, mens den anden vedlægges salgsboken.

§ 22. For den til enhver tid pligtige avgift med mulige renter og omkostninger maa der paa forhaand være stillet en av Finansdepartementet godkjendt sikkerhet, og intet avgiftspliktig øl maa utleveres, medmindre sikkerheten er i orden. Finansdepartementet kan dog under særlige omstændigheter gjøre undtagelse herfra. Hvis der er blit utlevert avgiftspliktig øl, uten at der er stillet behørig sikkerhet for avgiften, kan Finansdepartementet beordre bryggeriet lukket, indtil der er stillet saa stor sikkerhet, som departementet finder tilstrækkelig.

Departementet kan likeledes beordre bryggeriet lukket, forsaavidt ikke paaløpen avgift betales ved forfaldstid. Betales ikke avgift ved forfaldstid, erlægges $\frac{1}{2}$ pct. maanedlig rente av det skyldige beløp, indtil betaling sker. Avgiften og renterne inddrives ved utpantning.

Til sikkerhet for ølavgiften har staten første prioritets panteret i alt i bryggeriet henliggende øl samt i de kar, hvori det opbevares.

§ 23. Intet øl maa fraføres bryggeriet, førend det er bragt i den tilstand, at det efter sin almindelige beskaffenhet og

28 juni. bryggemaate er fuldt færdig til at nydes. Opstaar der uover-
Nr. 4. ensstemmelse mellem kontrollen og bryggeriets bestyrer om, hvorvidt denne betingelse er opfyldt, kan bestyreren forlange saken forelagt Finansdepartementet, ved hvis avgjørelse det i alle tilfælde har sit forblivende.

Viser det sig, at øl gjentagne ganger ved et bryggeri er utlevert i ufærdig stand, kan Finansdepartementet fastsætte en mindste lagringstid i bryggeriet for paagjældende ølsort eller træffe anden bestemmelse til forhindring av, at øllet ved eftergjæring kommer op i en høiere skattekasse, end det stod i ved utleveringen fra bryggeriet. Efter Finansdepartementets nærmere bestemmelse blir ogsaa forhøiet avgift at erlægge av øl, som paa grund av utlevering i ufærdig stand antages at være kommet i en lavere skattekasse end, om det var utlevert i færdig stand.

Efterat øl er utlevert, maa det ikke undergives nogen blanding eller anden behandling, som har til hensigt at forhøie dets alkoholstyrke.

§ 24. Viser øllets styrke sig at være blit saa stor, at det er kommet op i en høiere klasse end tilsigtet, eller er blit sterkere end for den høieste skattekasse bestemt, kan det til-lates bryggeriets bestyrer i kontrolvæsenets overvær efter nærmere bestemmelse av Finansdepartementet at bringe alkohol-gehalten ned til den for vedkommende klasse bestemte ved tilsætning av svakere øl.

Viser det sig ved analyse av prøver av det beskattede øl, at nogen del av dette har indeholdt over den for vedkommende skattekasse bestemte alkoholprocent, blir det hele ved leiligheten tappede parti at anse som indeholdende den fundne høieste alkoholprocent.

Bestemmelsen av øllets alkoholindhold foregaar efter Fi-nansdepartementets nærmere anordning. Forsaavidt bestyreren av et bryggeri ikke er tilfreds med en av kontrolvæsenet fore-tat alkoholbestemmelse, kan han indanke saken for Fi-nansdepartementet, som træffer endelig avgjørelse.

§ 25. Samtlige i et bryggeri benyttede gjærkar og lager-fat skal være forsynt med nummer og angivelse av rumindhold i liter, hvorhos gjærkarrene skal være forsynt med indretnin-ger eller angivelser, som til enhver tid gir let anledning til bestemmelse av mængden av det i samme værende indhold av vorter eller øl.

Likeledes skal alle transportfat, hvori øl fraføres bryggeri, være paaført tydelig angivelse av rumindhold, bryggeriets navn og øllets skattekasse. Videre skal alle flasker og andre behol-dere, hvori øl bringes i handelen, være av saadan størrelse og paa saadan maate merket med bryggeriets navn og øllets skatte-klasse, som Finansdepartementet bestemmer.

Kontrollen er berettiget til naarsomhelst at foranstalte 28 juni.
eftermaaling av de i denne paragraf omhandlede beholdere Nr. 4.
eller kar.

§ 26. Ethvert bryggeri skal aarlig pr. 30 juni opgjøre
beholdningen av de forskjellige sorter øl og andre tilvirkede
bryggeriprodukter. Dette opgjør avgives til kontrollen inden
15 juli og skal for alle produkters vedkommende indeholde
opgave over:

1. Beholdningen fra forrige regnskapsaar.
2. Hvor meget der er tilført lageret.
3. Hvor meget der er fraført lageret.
4. Svindets størrelse efter bedste skjøn.
5. Beholdningen pr. 30 juni, som overføres til næste regn-
skapsaar.

Undtagelser med hensyn til tiden for nævnte opgjør kan
tilstaaes av Finansdepartementet.

§ 27. Et bryggeris handelsbøger, som forsaavidt angaar kontoen
for salg eller utlevering av øl og andre brygningsprodukter
skal være opgjort for hver dag inden kl. 12 middag den paa-
følgende søgnedag, skal føres saaledes, at derav med lethet
kan sees, hvor meget der til enhver tid er anskaffet av ma-
terialer til brygning, og hvormegyet der er utlevert av øl og
andre produkter.

Kontrollen skal mindst en gang om aaret efterse handels-
bøkerne og sammenholde dem med opgaverne i drifts-, tappe-
og salgsbøkerne samt med aarsopgjørene, men er iøvrig beret-
tiget til at forlange sig dem saavelsom drifts-, tappe- og salgs-
bøkerne forelagt saa ofte, som den anser det fornødent til
kontrollens utførelse.

Forsaavidt bryggeriets bøker føres paa saadan maate, at
de for kontrollen fornødne oplysninger ikke uten uforholds-
mæssig besvær kan erholdes, kan Finansdepartementet foreskrive,
hvorledes bokførselen for fremtiden skal ske.

§ 28. Drifts-, tappe- og salgsbøker, de sidste bilagt med
kvitteringer for betalt avgift og de foreskrevne bevidnelser ved-
kommende utlevert, tilintetgjort, utført, overført eller tilbakeført
øl, indsendes til kontrolvæsenet eller Finansdepartementet til
tider, som av dette bestemmes.

Kapitel 4.

Straffebestemmelser.

§ 29. Den, som ulovlig opretter nye eller utvider ældre
lokaler for tilvirkning eller lagring av øl utenfor bryggeriets
hovedanlæg, eller som ulovlig anvender saadanne lokaler i sin
bedrift, straffes med bøter.

28 juni. § 30. Den, som undlater at gjøre lovbefalt anmeldelse
 Nr. 4. om nyopførte eller ældre forandrede eller nedlagte bryggerier, straffes med bøter, men med bøter eller fængsel indtil 1 aar, hvis hensigten har været at tilvirke øl uten erlæggelse av foreskreven avgift.

§ 31. Med bøter eller fængsel indtil et aar og i gjentagelsestilfælde med fængsel indtil 2 aar straffes den, som selv eller ved andre foretar tilvirkning av avgiftspliktig øl uten at tilkalde kontrollvæsenet, eller som utleverer saadant øl, uten at det er indført i salgsboken, eller paa anden maate — saasom ved anvendelse av urigtige transportkar, uriktig bestemmelse av skatteklasser, behandling av beskattet øl i hensigt at forhøje dets alkoholstyrke — bevirker, at øl fra bryggeri, som er under anmeldt drift, undrages fra beskatning eller beskattes efter en lavere skattesats end den rigtige.

Godtgjøres det, at hensigten ikke har været at undgaa erlæggelse av pliktig avgift, kan straffen ogsaa i gjentagelsestilfælde nedsættes til bøter.

§ 32. Er en forbrydelse efter § 31 iverksat ved falskning av drifts-, tappe- eller salgsbøker eller ved, at transportkar forsætlig er git uriktig anførsel om rumindhold, forhøies straffen til fængsel fra 1 til 3 aar. Under særdeles formildende omstændigheter kan straffen nedsættes til fængsel under 1 aar eller bøter.

§ 33. Den, som selv eller ved andre tilvirker øl til salg under anvendelse av stoffe, som til saadant bruk ikke er tillatt, eller som foretar hjemmebrygning av øl i strid med denne lovs § 3 eller sælger til fremmede hjemmebrygget øl, eller som retsstridig tilvirker øl, der indeholder over 5,50 vektprocent alkohol, eller som avhænder saadant øl, straffes med bøter og i gjentagelsestilfælde med bøter eller fængsel indtil 1 aar.

§ 34. Aapning eller borttagelse av eller brud paa kontrollvæsenets laas eller segl straffes med bøter, forsaavidt ikke handlingen godtgjøres at være skedd av nødvendighet for at hindre tilintetgjørelse av noget væsentligere retsgode.

§ 35. Den, som gir eller tilbyr gaver til kontrollbetjent, med hvem han ifølge denne lovs bestemmelse har at gjøre, i hensigt at formaa betjenten til uretmæssig at foreta eller undlate en tjenestehandling, straffes med bøter.

§ 36. Overtrædelse av denne lov eller av forskrifter, som i henhold til samme utfærdiges, blir, forsaavidt ingen særskilt straff derfor i denne lov eller i den almindelige borgerlige straffelov er fastsat, at straffe med bøter.

Naar nogen fældes for forsætlig overtrædelse av denne lov eller av de i medhold av samme utfærdigede forskrifter, kan han desuten for en tid av indtil 5 aar eller for bestandig fradømmes ret til at drive ølbrygning.

§ 37. Den, som svigagtig har gjort sig skyldig i ulovlig tilvirkning eller utlevering av øl eller unddrat øl fra beskatning eller solgt øl, som er tilvirket med hjemmel av denne lovs § 3, skal, foruten at underkastes den for tilfældet fastsatte straf, erlægge til statskassen det dobbelte og i gjentagelsestilfælde det firedobbelte av det forsvegne avgiftsbeløp. 28 juni. Nr. 4.

Er den ulovlige tilvirkning m. v. ikke skedd i svigagtig hensigt, erlægges enkelt avgift, likesom enkelt avgift altid blir at tilsvare, om ingen straf for den ulovlige tilvirkning m. v. ilægges.

For øl, som inneholder over 5,50 vektprocent alkohol, blir som enkelt avgift at regne det dobbelte av avgiften for den høiest beskattede klasse øl.

Avgiftsbeløpet fastsettes i fornødent fald ved skjøn, optat paa den skyldiges bekostning, og inddrives ved utpantning.

Naar øl har været tilvirket i smug eller uten forutgaaende anmeldelse, beregnes avgiften efter den mængde, som ved skjønnet findes daglig med de benyttede apparater at kunne tilvirkes. Kan det ikke bringes paa det rene, i hvor langt tidsrum den ulovlige tilvirkning har fundet sted, fastsettes dette til 3 maa-neder.

Den nævnte beregningsmaate blir ogsaa at anvende, naar øllet er unddrat fra beskatning, mens bryggeriet har været under anmeldt drift, dog med den forskjel, at avgiften beregnes efter, hvad der antages daglig at være unddrat fra beskatning.

Ubetydelige avgiftsbeløp kan av Finansdepartementet efter-gives.

§ 38. Naar paatale for overtrædelse av denne lov finder sted, svarer husbond for hustrus, barns og tjenestefolks, driftsherre for bestyrers samt driftsherre og bestyrer for de ved deres bedrift ansatte personers handlinger, hvad pengeansvar angaar, medmindre det efter de forhaandenværende omstændigheter skjønnes, at det paatalte er skedd mot deres vidende og vilje.

Bestemmelser om paatale for overtrædelser av denne lov træffes av Finansdepartementet.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 39. Politiets tjenestemænd har at føre tilsyn med denne lovs overholdelse og straks at underrette kontrollvæsenets tjenestemænd eller Finansdepartementet om enhver overtrædelse eller omgaaelse av loven eller de i henhold til samme givne forskrifter, som kommer til deres kundskap.

De skal derhos være pligtige til, naarsomhelst det forlanges, at være kontrollvæsenets tjenestemænd behjælpelig under utførel-

28 juni. sen av deres hverv samt at foreta aapnings- og lukningsforretninger og føre tilsyn med bryggerier, som er aapne til utbedring eller forandring.

§ 40. Naar nogen utenfor kontroletaten paalægges at utføre nogen forretning, som omhandles i denne lov eller i henhold til samme utfærdigede bestemmelser, tilkommer han derfor kr. 4,00 foruten sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse.

Godtgjørelse til kontrolvæsenets tjenestemænd for utførelse av kontrolforretninger bestemmes av Finansdepartementet i de tilfælde, hvor fastsat lønningsregulativ ikke kommer til anvendelse.

§ 41. Kontrolvæsenets og politiets tjenestemænd er forpligtet til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold, hvormed de gjennom sin virksomhet i bryggerierne maatte bli bekjendt, samt til at avholde sig fra efterligning av hemmeligholdte indretninger og fremgangsmaater, som derunder er kommet til deres kundskap, forsaavidt efterligningen ikke sker i kontroløiemed.

Disse bestemmelser kommer ogsaa til anvendelse paa personer, som har været i kontrolvæsenets eller politiets tjeneste, efterat de har fratraadt denne.

§ 42. Utgiftene ved kontrollen med bryggerier utredes av statskassen.

De av kontrollen med et i drift værende bryggeri flytende omkostninger erstattes av bryggeriets driftsherre med et av Finansdepartementet efter størrelsen av de medgaaede utgifter fastsat beløp pr. driftsdøgn:

- a. for bryggerier, anlagt før denne lovs ikrafttræden, med 1 døgnns omkostninger for hvert driftsdøgn i en beskatningstermin, paa hvilket der ikke falder 150 liter beskattet øl, naar den samlede i terminen beskattede mængde øl fordeles paa driftsdøgnene med nævnte kvantum pr. døgn;
- b. for bryggerier, anlagt efter denne lovs ikrafttræden, med 1 døgnns omkostninger for hvert driftsdøgn i en beskatningstermin, paa hvilket der paa samme maate ikke falder 300 liter øl.

Har i et før denne lovs ikrafttræden anlagt bryggeri intet øl været beskattet i løpet av 3 aar, eller har den beskattede ølmængde i nogen beskatningstermin utgjort 1 100 hektoliter eller derover, blir det at likestille med de efter lovens ikrafttræden anlagte bryggerier.

Et bryggeri regnes at være i drift fra dets aapning til det, efter at alt øl fra samme er utlevert, blir lukket, mellemkommende søn- og helligdage medregnet.

Godtgjørelse for aapnings- og lukningsforretninger utenfor driftstiden tilsvares av bryggeriets driftsherre med kr. 4,00 for hver forretning, hvorhos han i de samme tilfælde tilsvares sedvanlig skyss- og kostgodtgjørelse.

De utgifter, som skal erstattes, erlægges ved hver beskatningstermins utløp inden en maaned efter mottagelsen av den av Finansdepartementet utfærdigede beregning og inddrives i mangel av betaling ved utpantning. 28 juni. Nr. 4.

Beskatningsterminen er statens regnskapstermin.

§ 43. Kontrollen har at sørge for, at der i ethvert bryggeri paa et passende sted findes opslaat en plakat, som indeholder denne lovs vigtigste bestemmelser om driftsherres eller bestyrers forpligtelser.

§ 44. Denne lov træder i kraft fra den tid, Kongen bestemmer, fra hvilken tid ophæves:

lov av 12 oktober 1857 om tilvirkning av malt, love av 21 mars 1860, 20 april 1872, 9 mai 1874, 4 april 1891, 14 juli 1893, 15 august 1908 og 21 april 1910, indeholdende forandringer i og tillæg til førstnævnte lov, lov av 28 juni 1890, indeholdende forbud mot at tilvirke øl av surrogater for malt, samt alle andre bestemmelser, som maatte staa i strid med nærværende lov.

§ 45. Øl, som godtgjøres av være tilvirket av malt, beskattet før nærværende lovs ikrafttræden, fritages for beskatning og fra de for beskatning i nærværende lov givne forskrifter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 28 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

Samtidig med sanktion av foranstaaende lov om tilvirkning og beskatning av øl, er det bestemt, at denne lov skal træde i kraft den 1 januar 1913.

Lov

28 juni.
Nr. 5.

om forandringer i de gjældende bestemmelser om hittegods.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni 1912 saalydende:

§ 1. Utbyttet av hittegods paa landet og i ladestedene

28 juni. skal, forsaavidt det hittil har tilfaldt statskassen, fremtidig til-
Nr. 5. falde kommunekassen i den kommune, hvor godset er fundet.

Det paaligger politiet at dra omsorg for bekjendtgjørelse om godset og for dets opbevaring, utlevering eller salg. De nærmere regler herom gives av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 2. For avholdelse av auktion over hittegods og for utfærdigelse av plakater om saadan auktion betaales ikke gebyr til statskassen.

§ 3. Nærværende lov træder i kraft den 1 juli 1913.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 28 juni 1912.

Haakon.

(L. S.)

Jens Bratlie.

Hesselberg.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

De i lov av 20 december 1902 foreskrevne opgaver fra handelsskibs bestyrende reder angaaende skibets utenrikske fart blir indtil videre kun at utfærdige i et eksemplar, som av vedkommende toldtjenestemand skal indsendes til det Statistiske Centralbyraa.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I medhold av § 94 i lov om statskontrol med skibes sjødygtighet av 9 juni 1903, jfr. tillægslov av 18 september 1909, fastsættes som gjældende indtil videre nedenstaaende forskrifter om kontrol med damp- eller motorskibe, som leilighetsvis fører passagerer:

§ 1. Damp- eller motorskibe — hvorved i disse forskrifter forstaaes alle med maskinkraft fremdrevne skibe —, som i utenriksk fart fører mer end 1 passager for hver 25 tons br. reg. eller fler end 12 passagerer, forsaavidt det har en forholdsvis høiere tonnasje, maa, selv om det gaar i tilfældig passagerfart, erhverve certifikat som for almindelige passagerskibe paabudt.

Passagercertifikatet er dog ikke paakrævet for at medta ind-

til 50 sjømænd til oversjøiske havner samt til fangstekspeditioner det nødvendige antal fangstmænd, naar utstyrsbesigtelse i henhold til sjødygtighedslovens §§ 97, 98 og 105 overensstemmende med Sjøfartskontorets nærmere bestemmelse i det enkelte tilfælde foretages.

Undtat er videre skib, som i henhold til sjøfartslovens § 34 er forpligtet til at medta sjøfolk, og skibe, der benyttes som losji- og transportfartøier under fiske, hvilke sidste gaar ind under forskriftene for fiskefartøier.

§ 2. Damp- eller motorskibe — ogsaa ikke registreringspligtige — maa i indenriksk fart ha fartstilladelse:

1. naar de benyttes til at føre passagerer i slæpt baat, pram eller »lorje«, og
2. naar de — uden at være i besiddelse av passagercertifikat — benyttes til ved enkelt anledning at føre passagerer i lystfart. Dog skal motorbaater, som leilighetsvis anvendes til lystfart, være fritat for at erhverve fartstilladelse, naar passagererne ikke betaler anden godtgjørelse for befordringen end erstatning for den paa turen forbrukte olje eller benzin til motorens drift.

Erhvervelse av fartstilladelse fritar ikke for pligten til at erhverve sædvanlig farts-certifikat, saafremt skibet efter gjældende regler er forpligtet dertil.

§ 3.

1. Fartstilladelsen utstedes av Sjøfartskontoret eller paa dettes vegne av tilsynsmanden i skibets hjemstedsdistrikt.

Fartstilladelsen utfærdiges paa grundlag av legitimation for, at skrog, maskineri og kjel er betryggende forarbeidet og i brukbar stand for skibets fart. Som legitimation herfor utkræves enten personlig besigtelse ved tilsynsmanden eller anden opnævnt besigtelsesmand eller bevidnelse i saadan form, som tilsynet finder tilfredsstillende om, at skibet med maskineri og kjel er forsvarlig bygget og vedlikeholdt.

Tilsynsmanden er dog altid berettiget til personlig besigtelse og maa kun undlate den, hvor det vil være forbundet med forholdsvis betydelig vanskelighet eller bekostning at foreta denne.

Saafremt fartøiet lider havari, som kan medføre forandring i dets soliditet, samt efter enhver reparation, som kan medføre saadan forandring, maa ny fartstilladelse erhverves.

Med hensyn til indredning og utstyr maa skibet tilfredsstillende de samme fordringer, som vilde forlanges for almindelig passagerskib med tilsvarende passagerantal i tilsvarende farvand.

- 28 juni. 2. For saadan passagerfart, som er omhandlet under § 2, 1, maa tilladelse kun gives paa betingelse av, at den slæpte baat, pram eller lorje indredes, utstyres og bemandes, som av tilsynet for hvert enkelt tilfælde findes forsvarelig. Tilladelsen maa erhverves for hver enkelt tur.
3. For de under § 2, 2 nævnte skibe maa tilladelsen likeledes erhverves for hver enkelt tur. Begjæringen indsendes gjennom tilsynsmanden til Sjøfartskontoret, som har at fastsette de specielle betingelser.
4. Gjenpart av meddelt tilladelse, som maatte være utfærdiget av tilsynsmanden, indsendes uopholdelig til Sjøfartskontoret.

§ 4. For fartstilladelse erlægges kr. 2,50. Gebyret indbetales paa vanlig maate til statskassen til dækkelse av de ved besigtelse og certifikatutstedelse paaløpne utgifter.

§ 5. Nærværende forskrifter træder i kraft straks.

Samtidig sættes de ved kongelig resolution av 21 oktober 1910 fastsatte forskrifter angaaende kontrol med skibe, som leilighetsvis fører passagerer, ut av kraft.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I medhold av § 2 i lov om ansvar for skade paa bofæ ved hund samt om optagelse av hund m. v. av 11 juni 1903 meddeles approbation paa en av Ankenes herredsstyre i Nordlands amt under 6 mai 1912 fattet beslutning, hvorefter hund, som i Ankenes herred i den tid, da bofæ holdes paa havn, findes streifende om uten ledsager i havnegang utenfor indmarken, kan efter foranstaltning av grundeieren eller nogen i strækningen havneberettiget optages eller, hvis hunden tidligere har været optat, og der er fremgaat overensstemmende med § 4 i ovennævnte lov, dræpes paa stedet.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

- I. Grænserne for Hemnesbergets brand- og bygningskommune forandres saaledes som foreslaat av bygningsrepresentantskapet i møte den 24 juni 1908 og vedtat av Hemnes herredsstyre i møte 24 oktober 1909.
- II. — — —

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

1. I henhold til § 88 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 bestemmes, at denne lov skal være gjældende for 2 strækninger i Vemundviks herred, Nordre Trondhjems amt, indenfor de av herredsstyret i møter den 13 mai og 8 juli 1911 samt 27 april 1912 vedtagne grænser.

I henhold til beslutningen av 13 mai 1911 er grænserne følgende:

Fra grinden paa hovedveien nedenom Skogtun, derfra i en ret linje til berghammeren bakom sykehuset, derfra efter en ret linje til nordøstre hjørne av Soot-Ryens tomt paa Katmohaugen, videre efter en ret linje til sydvestre hjørne av Namsos ladesteds kirkegaardsgjærde, hvorefter grænsen dannes av merkerne mellem Solvang og Bjørums eiendomme.

I henhold til beslutningen av 8 juli 1911 skal bygningsloven ogsaa gjælde strøket vestenfor Namsos ladesteds reguleringsbelte indtil følgende grænser:

Fra byggebeltets grænse ved Bjerkhoel følges foten av fjeldskraaning til et punkt like ved Guldvikveien — paa nordre side av denne — betegnet ved en jernbolt i fjeldet, derfra i en ret linje vinkelret paa Lavikbækken, som deretter danner grænsen til sjøen.

Ifølge beslutningen av 27 april 1912 falder reguleringsstrøkene utenfor Namsos ladesteds byggebelte.

2. — — —

Kongelig resolution

28 juni.

av 28 juni.

I henhold til § 15 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa nedenstaaende av Lillehammer bystyre i møte den 16 april 1912 fattede beslutning angaaende tvungen opmaaling av tomter og grunder sammesteds, samt angaaende regulativ for den stadskonduktøren tilkommende betaling herfor.

»1. Fra 1 juli 1912 skal enhver ny eier eller fæster av tomt eller grund, som ikke tidligere er opmaalt og kartlagt, være forpligtet til at la denne opmaale og kartlægge ved stadskonduktøren.

2. Herfor skal vedkommende eier eller fæster betale til stadskonduktøren:

28 juni. Naar tomten eller grunden er indtil 1000 m.² kr. 5.00. Naar den er over 1000 m.², men under 2000 m.², kr. 7.00, og derefter et tillæg av kr. 2.00 for hver overskytende 1000 m.².

I denne godtgjørelse er indbefattet betaling for nødvendig medhjælp ved forretningen samt for forretningens beskrivelse og kartets tegning.

3. For fremmøte til avholdelse av en opmaalingsforretning, som av rekvirenten ikke betimelig er tilbakekaldt, erlægges til stadskonduktøren kr. 3.00.

4. For gjenpart av et maalebrev med kart betales kr. 2.00.

5. For attest i anledning av opmaaling (f. eks. for at ingen forandring er foregaat med en tidligere opmaalt grund) betales kr. 1.00.«

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 19, 67 og 69 bestemmes:

1. At der meddeles godkjendelse som gjældende indtil videre av de av Lillehammer bystyre i møte den 16 april 1912 vedtagne regler for feiervæsenet sammesteds, dog med en enkelt forandring.

2. Det ved høieste resolution av 2 oktober 1894, jfr. høieste resolution av 15 mai 1905, approberte feierreglement for Lillehammer ophæves.

De godkjendte nye regler er saalydende:

§ 1. For byen ansættes av magistrat og formandskap en feiermester og til hans assistanse en eller flere svender eller læregutter efter bystyrets bestemmelse.

Disse feiervæsenets funktionærer oppebærer fast løn av den størrelse, som bystyret bestemmer med godkjendelse av Kongen. De ansættes paa vilkaar, vedtat av magistrat og formandskap.

§ 2. Overopsynet med feiervæsenet utøves av brandstyret, den daglige kontrol av brandchefen.

§ 3. Al byens feining er, indtil anderledes av bystyret bestemmes, tvungen og kan kun utføres av de dertil ansatte funktionærer.

§ 4. Feiningen skal foregaa av:

1. Piper eller anbringere i den tid ildsteder, der har ledning til eller gjennom samme, benyttes, hver 6te uke.
2. Komfurer hele aaret hver 6te uke.

3. Kakkelovner i vintermaanedene hver 6te uke samt 1 gang i 28 juni. sommeren (fra 1 mai til 30 september).

Dog skal piper, ildsteder og rør i bakerier, fabrikker og lignende anlæg, hvor der utvikles sterkere ild end av sædvanlig ildsted, feies hyppigere end ovenfor foreskrevet, forsaavidt dette av brandstyret maatte findes paakrævet.

Piper, som sjelden brukes, eller til hvilke fører høist 2 røk-ganger, eller hvis benyttelse ikke medfører nævneværdig sotdannelse, kan efter brandstyrets bestemmelse tillates undergit sjeld-erne feining.

§ 5. Vedkommende beboer varsles av feiermesteren dagen forut for feiningen. Feiervæsenets og de av brandvæsenets folk, som skal kontrollere feiningen, skal ha uhindret adgang til alle husets skorstener, ildsteder og rør.

§ 6. For feiningen erlægger huseieren, indtil anderledes av bystyret bestemmes, en godtgjørelse til bykassen efter følgende tarif:

For skorstenspipe eller lodpipe gjennom 1 etage	30 øre
» do. » do. » 2 »	40 »
» do. » do. » 3 »	50 »

og for hver etage derover 5 øre.

Med ildsted forsynt kjælder regnes for 1 etage, likeledes loft, indredet til beboelse og forsynt med ildsted.

For ovner, komfurer og rør 10 øre pr. stk.

For fabrikkpiper, centralopvarmningsanlæg og lignende, hvis feining er forbundet med mer end vanlig arbeide, bestemmer brandstyret feieavgiften.

§ 7. Rekvireres feining utenom de i § 4 fastsatte tilfælde, er byens feiere forpligtet til at utføre denne, naar det kan ske uten fortrængsel for den paabudte feining.

Betalingen, som da oppebæres av feieren overensstemmende med derom utfærdiget instruks, skal være 50 % høiere end den i § 6 bestemte.

§ 8. Hver huseier skal holde en feierbok, indrettet saaledes som av brandstyret foreskrevet. I boken indfører feiermesteren eller dennes assistent efter hver feining de piper, ovner eller rør, som er feiet, og prisen for feiningen. Opgaven underskrives av den, som har utført feiningen og huseieren eller en av dennes husstand paa hans vegne.

§ 9. Feierbøkerne indleveres ved hvert halvaarsskifte av feiermesteren til kammneren, som konfererer dem med en hos ham beroende fortegnelse over de forskjellige huses ildsteder, overfører feieavgiften paa huseiernes konti og besørger under utpantningstvang denne indkrævet hos disse en gang hvert halvaar.

§ 10. Klager over mangelfuld feining indsendes til brandchefen.

28 juni.

Kongelig resolution

av 28 juni.

- I. I henhold til lov om veivæsenet av 15 september 1851 § 58, 3dje avdeling, kfr. lov av 6 juli 1892, meddeles stadfæstelse paa den av Søndre Trondhjems amtsting ved beslutning av 24 april 1912 vedtagne ændring i § 10 i de ved kongelig resolution av 29 august 1904 approberte vedtægter for bruk av motorvogner paa amtets offentlige veier, hvorefter hjulringene, hvor de berører veien, maa være mindst 7 cm. brede — mot tidligere fastsat 8 cm. — naar vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg.
- II. Den ændrede bestemmelse stadfæstes som gjælgende indtil videre.

28 juni.

Skrivelse

fra Arbeidsdepartementet til havnedirektøren, hvorefter det — i medhold av § 57 i lov om havne og ringevæsenet m. v. av 10 juli 1894 — bl. a. bestemmes, at dampskibe skal gaa med sagte fart paa den strækning av Skjærhaldens havn, Hvaler, som ligger mellem rette linjer fra Tarholmens østligste odde til Gjeilberg-odden og fra Vakop jernstøtte tvers over farvandet til Tarholmen.

Overtrædelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

Utgiver: O. Kr. Young.